

BASAURDEA ETA CHORI IZUTZALLEA.

Negu batez emanik
 elurte aundiyak,
 zuriz estali ziran
 zelai ta mendiyak;
 eta zenbait denboran
 segiturik ala,
 lur apurcho bat beren
 ikusten etzala,
 basaurde bat gertatzen
 zan oso esturan,
 amorratzen gosez ta
 etzubela zer jan.
 Bada ain gaizki joanik
 egun goiz batian
 iruriturik zerbait
 gauza apartean,
 zelai baten erdiyan
 mugitzen etzala,
 pentsatu zuben ura
 gizonen bat zala,
 bañan ark zala uste
 zubena gizona,
 zan makil gizonaren
 jantziyan zegona,
 bada pisti gaiztoak
 menditik jechirik,
 eta makarka bera

ganontz irichirik,
 salto bat egin zion
 ura alakoa,
 non jo ta bota zuben
 ain gizon plakoa,
 eta sartu ziozkan
 agiñak berari:
 bañan nola itzatzi
 zizkan egurrari,
 esan zion, barkatu
 ez artu gaitzera,
 ez naiz etorri zuri
 gaitzik egitera:
 eta penaz emanaz
 burubari jira,
 berriro zelaitikan
 igo zan mendira.

. . . . .
 Modu onetakoak
 beti dira asko,
 onak, gaiztoak ezin
 izan diralako:
 leku charrean sartzen
 badute agiñik,
 ez dutenak emanai
 izaten an miñik.

RAMON ARTOLA.